

TÖBBSÉGI SZAVAZÁS

1995-ben a GBC gyűlésen felmerült egy másik vitatott téma. A GBC elfogadott egy határozatot, miszerint az anyagi világban lévő élőlények eredetileg a lelki világból estek le, ahol valamilyen kapcsolatban álltak Kṛṣṇával. Nem mindenki értett ezzel egyet, de többségi szavazással elfogadták. Gour Govinda Swami volt az egyik GBC-tag, aki a javaslat ellen szavazott. Nem örült a határozatnak, mert úgy érezte, nem helyes szavazni arról, mi a *siddhānta* és mi nem. Rámutatott, hogy bár Śrīla Prabhupāda néhány leckéjében azt jelentette ki, hogy az élőlények a lelki világból származnak, a könyveiben azt mutatta be – amit ő végeredménynek nevezett –, hogy azt a lakhelyet senki sem hagyja el.⁶ Mivel Śrīla Prabhupāda világosan beszélt mindkét megközelítés létjogosultságáról, Gour Govinda Swami nem örült, hogy csak az egyiket hangsúlyozzák, és a *bhaktáknak* tilos a másikat prédikálniuk. A māyāpuri gyűlésről hazatérve tartott egy leckét, amelyben elmondta, véleménye szerint hogyan kell kezelni a *jivāra* és más ellentmondásos pontokra vonatkozó kérdéseket:

A GBC testület célja, hogy segítsen enyhíteni a filozófiai vitákat. Prabhupāda azt mondta, hogy ezeket a témákat hideg fejjel, nem pedig szenvedélyesen kell megtárgyalni. Nem sietős módon.

Amikor felmerül egy filozófiai vita, mit fogunk tenni? Ha látszólag ellentmondó kijelentések jelennek meg, hogyan teremtünk összhangot közöttük? Ezeket nem lehet könnyen megérteni. Figyelembe kell venni az elhangzás körülményeit, idejét és helyét.

Az Úr Buddha egy bizonyos időben jött el, amikor az emberek szükségtelenül állatokat öltek. *Sadaya-br̥daya-darśita-paśu-ghātam*.⁷ Buddha mély fájdalommal érzett a szívében az ártatlan állatok

szükségtelen megölése láttán. Eljött, hogy véget vessen ennek. Ám azok, akik megölték az állatokat, így reagáltak: „Miért állítod le? A Védák előírják, hogy az állatokat meg kell ölni az áldozatok során.” Ezek az emberek nem értették meg a Védákat, mert alacsony tudatszinten álltak. A tudatlanság és a szenvedély kötőerői fedték be őket. Egyáltalán nem volt bennük *sattva-guṇa*. Hogyan érthették volna meg a Védákat? Ezért Buddhadeva, aki Maga az Úr Viṣṇu, a Védák forrásának inkarnációja, az időt és a körülményeket figyelembe véve azt mondta: „Vessétek el a Védákat!” Miért mondta ezt az, Akitől a Védák erednek? A Védák az anya, a tekintély.

Vannak *tat-kālika* cselekedetek, melyek egy bizonyos időszakra, és *sarva-kālika* cselekedetek, melyek az idők során állandóan jellemzőek.⁸ A *tat-kālika* megfontolás alapján, az időnek, a helynek és a körülményeknek megfelelően az *ācāryák* azt fogják tenni, amire éppen szükség van. A *tat-kālika* nem mindig *siddhānta*. A *sarva-kālika* örökérvényű. Ez *siddhānta*. Sok példa van arra, hogy az *ācāryáink* *tat-kālikát* prédikáltak.

De néhányan azt fogják mondani, „Mi nem akarjuk mindezt megérteni. Tudjuk, mi a *siddhānta*.” És minden többségi szavazással dől el. A többség azt mondta egy kecskéről, hogy az egy kutya. A kecske tehát kutyává változott. Nincs több beszéd! Vége!

Oly sok idézet van Śrīla Prabhupāda könyveiben, amelyek azt mondják, hogy a *jiva* soha nem esik le Vaikuṅtháról. Mit tegyünk, amikor ellentmondásosnak tűnő kijelentésekkel találkozunk? Mondtam nekik, hogy Śrīla Prabhupāda adott erre vonatkozó útmutatást. Ilyen esetekben konzultálnod

kell a korábbi *ācāryákkal*, konzultálnod kell a védikus tekintéllyel. Ha nem követed Śrīla Prabhupāda utasítását, és nem egyeztetsz a korábbi *ācāryákkal*, valamint a *sāstrával*, akkor hogyan oldod meg ezt a problémát?

William Blake, a költő ezt mondta: „Mindketten éjjel-nappal olvassuk a Bibliát. A te szemednek fekete, az enyémnek fehér, amit lát.” Hasonlóan mindannyian éjjel-nappal olvassuk Śrīla Prabhupāda könyveit, te feketét olvasol ki belőle, én pedig fehéret. Most pedig harcolunk. És az erő az igazság. Mindent szavazati jog alapján döntünk el.

Végül idéztem Bhaktivinoda *Mabājana-vānījából*:

*keno ār koro dveṣa, videśi-jana-bhajane
bhajanera līṅga nānā, nānā deśe nānā jane*

Miért gyűlölöd továbbra is az Isten-imádatnak azt a módját, amit más országok népe folytat? Isten imádatának a különböző országokban élő különböző emberek szokásainak megfelelően számtalan hiteles útja van.

*kebo mukta-kacche bhaje, kebo hātu gādi' pūje
kebo vā nayana mudi' thāke brahma-ārādhāne*

Néhányan az Urat tisztátalan, hanyag módon imádják, mások térdre borulva teszik, s míg olyanok is vannak, akik becsukják a szemüket, miközben az Úr személytelen, Brahman formáját imádják.

*kebo yogāsane pūje, kebo saṅkīrtane maje
sakale bhajicbe sei eka-mātra kṛṣṇa-dhane*

Vannak, akik különböző jóga-pózokat felvéve imádják, s megint mások Úr szent nevének

csoportos éneklésébe merülnek. De mind ugyanazt az egyetlen legfelsőbb kincset, az Úr Śrī Kṛṣṇāt imádják.

*ataeva bhrāṭṛ-bhāve, thāko sabe su-sadbhāve
hari-bhakti sādho sadā, e jivane vā marane*

Ezért mindannyian tükrözzétek a testvériség hangulatát és éljetez egymással transzcendentális barátságban. Mindig gyakoroljátok az Úr Hari odaadó szolgálatát, életetekben, és halálotokban.⁹

Hari-bhakti sādhosadā, e jivana vā marane. Ezt idéztem végkövetkeztetésként, majd így szóltam: „Nem szabad harcolnunk ebben az ügyben. A harc nem jó az egyének és nem jó a közösségnek. Testvérekként, barátokként kell élnünk. Ne harcoljunk! Ha harcolunk, elveszítjük a *bhaktit*, elveszítünk mindent.” — mondta Bhaktivinoda Ṭhākura.

Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda kijelentette, hogy „a *voxpopuli* nem mindig *voxdei*”. Ez azt jelenti, hogy nem megfelelő spirituális területen, a *paramārthika-kṣetrán* szavazással eldönteni dolgokat. Lehet, hogy az anyagi világban, a *bhautika-kṣetrán* igen, de a lelki dolgokban nem.

Egyszer volt egy király, aki egy nagy tavat akart kiásatni. Arra vágyott, hogy víz helyett tejjel töltsék meg. Így hát utasította a királyság összes tehénpásztorát, hogy „Minden tejet ide kell hoznotok és bele kell öntenetek ebbe a tóba!” Mindegyik tehénpásztor azt gondolta, „Követnünk kell a király parancsát, különben lehet, hogy levágja a fejünket.” De az egyikük máshogy gondolkodott. „Mindenkinek tejet fog hozni és beönti a tóba. Ha én mégis egy

vödör vizet hozok, és azt öntöm bele, a király nem fogja észrevenni.” Valahogy kiszivárgott az ötlete. És az összes tehénpásztor azt gondolta, „Igen, én is ugyanezt fogom tenni.” Végül tej helyett vízzel töltötték meg a tavat. Ez jó példa a közönséges szavazásra.

SUNANDA GANDHARVA

Beszéde folytatásaként Gour Govinda Swami elmondott egy másik történetet:

Volt egyszer egy mosóember, akinek volt egy Sunanda Gandharva nevű szamara. A szamár sok éven át szolgálta a gazdáját. Végül megöregedett és elpusztult. A mosóember elgondolkodott „Ó, ma meghalt Sunanda Gandharva. Mit csináljak? Leborotválom a fejem és megmerülök egy szent tóban.”¹⁰

Ez a mosóember mosta a király ruháit is. Amikor elment a palotába a szennyesért, a király papja meglátta, és így kérdezte:

– Hé, miért borotváltad le a fejed?

– Nem tudod? Ma meghalt Sunanda Gandharva. A mai egy nagyon-nagyon áldásos nap.

– Ó, akkor én is borotváljam meg a fejemet?

– Igen, borotvöld meg! – Így hát a király papja is leborotválta a fejét. Aztán a király főminisztere meglátta, hogy a pap leborotválta a fejét, és megkérdezte tőle:

– Miért borotváltad le a fejed?

– Nem tudod? Meghalt Sunanda Gandharva.

A mai egy nagyon-nagyon áldásos nap.

– Ó, nagyon áldásos? Akkor én is leborotváljam a fejem?

Gour Govinda Swami a tanítványaiboz beszél Bhubaneswarban, közvetlenül az 1995-ös GBC találkozó után.

– Igen! – Így aztán a főminiszter is leborotválta a fejét.

A király meglátta, hogy a főminiszter leborotválta a fejét. Megkérdezte:

– Hé, miért borotváltad le a fejed?

– Királyom, nem tudod? Ma meghalt Sunanda Gandharva. Ez egy nagyon-nagyon áldásos nap.

– Ó, akkor én is borotváljam le a fejem?

– Igen, igen. – Így a király is leborotválta a fejét.

A királyné észrevette, hogy a király leborotválta a fejét. Megkérdezte:

– Miért borotváltad le a fejed? – A

királynénak volt valamennyi intelligenciája.

– Ó, kedves királyném, nem tudod? Ma meghalt Sunanda Gandharva. Ez egy nagyon-nagyon áldásos nap.

– Sunanda Gandharva meghalt? Ki ő? És ki mondta ezt neked? Milyen forrásból tudsz róla?

– A főminiszter mondta.

A királyné hívatta a főminisztert.

– Hé, ki ez a Sunanda Gandharva, aki miatt leborotváltad a hajad?

– Én a papunktól hallottam róla.

– Hívasd a papot!

Hívták a papot. Majd a királyné megkérdezte:

– Ki ez a Sunanda Gandharva? Honnan hallottál róla? Leborotváltad a fejed, majd mindenki más ugyanezt tette, beleértve a főminisztert és a királyt is.

– A mosóembertől hallottam róla.

– Az a mosóember, aki a szennyes ruhát mossa? Ő egy alacsonyrendű ember, alacsony tudatszinttel. Szóval tőle hallottad és el is fogadtad. Rendben, hívasd a mosodást!

Hívták a mosodást. A királyné pedig megkérdezte:

– Ki volt ez a Sunanda Gandharva?

– Kedves királyném, ő volt a számaram, aki ma elpusztult.

Tehát a mosodás számára pusztult el, mégis mindenki azt gondolta, hogy ez valami nagyon áldásos nap és leborotválták a fejüket. Ilyen dolgok történnek az anyagi világban.

Ezért a spiritualitás terén, a *paramārbhika-kṣetrán*, egy hiteles *ācāryától*, *mahājanától*, *sādbutól* kell hallani. Az ilyen személyek hiteles tekintélyek, *mahājano yena gataḥ sa panthāḥ* – a *mahājanák* mutatták meg az utat. Őket kell követnünk. Így nem lesz probléma. Nem lesz vita.

Így fogtok tudni előrehaladni az odaadó szolgálat útján. Máskülönben hogyan tudnátok fejlődni?

BARÁTSÁG ÉS TESTVÉRISÉG

Gour Govinda Swami beszéde összegzéseként újra Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura illusztris apjának tanítását idézte:

Ezért mondta Bhaktivinoda Ṭhākura:

„Ne harcoljatok! Maradjatok mindig barátok és testvérek.” Más országban, más helyeken, az időnek, a helynek és a körülménynek megfelelően lehetnek eltérő hangulatok. Ne veszekedjetez ilyenmin. Fogadjátok el, bármit is mondtak a *mahājanák*, maradjatok testvérek, barátok és foglaltok le magatokat a *hari-bhajanában*. Ezáltal fogjátok megkapni a *mahājanák* áldásait és fogjátok sikeressé tenni az életeteket. Így fogtok előrehaladást elérni az odaadó szolgálat útján. Másképp nem. Másképp a *bhakti* elvész a számotokra.

Úgy fogadom el mindezt, mint az Úr akaratát. Elérkezett az idő, amikor az igazság elnyomottá vált. Rendben. Habár fájdalmas, de tűrnöm kell. Imádkozom Mahāprabhuhoz, *taror iva saḥiṣṇunā*, hogy türelmesebb legyek, mint egy fa. De ugyanakkor azt is mondják, hogy egy *vaiṣṇava* képtelen azt elviselni, ha valahol nem tisztelik a *mahājanákat*, a *sādbukat* és a *sāstrát*. Ez nagyon-nagyon sértő. Tűrhetetlen. Így most dilemmában vagyok. Nem tudom eldönteni, mit tegyek. Mahāprabhu és Kṛṣṇa útmutatását várom. Semmi más mondanivalóm nincs. Nagyon-nagyon veszélyes időszak köszöntött

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

be. Csak Kṛṣṇa tud megvédeni egy ilyen veszélyes helyzetben, csak Ő tudja megmutatni a helyes irányt. Imáimat Mahāprabhu és Kṛṣṇa lótuszlábához ajánlva mondom mindezeket.¹¹

Végjegyzet

⁶ „A következtetés az, hogy senki nem esik le a lelki világból, vagy a Vaikuṅṭha bolygóról, mert ez az örök lakhely.” Śrīmad-Bhāgavatam 3. ének, 16. fejezet, 26. vers, magyarázat. „A következtetés az, hogy minden élet eredete az Istenség Legfelsőbb Személyisége testéből áradó sugárzás.” Śrīmad-Bhāgavatam 4. ének, 30. fejezet, 5. vers, magyarázat

⁷ Śrīla Jayadeva Gosvāmi: Śrī Daśavatāra-stotra. 9. versszak

⁸ További információért lásd Bhaktivinoda Ṭhākura Jaiva Dharma című művének 2. fejezetét

⁹ A Gītāvalī Śreyonirnaya részének 5. éneke

¹⁰ A védikus kultúrában egy családtag balálakor a hagyomány szerinti szokás leborotválni a fejet és szent fürdőt venni.

¹¹ 1995. március 5., Bhubaneswar